

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 9Csp/182/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616215545
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Triznová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6616215545.7

Rozhodnutie

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Evou Triznovou v spore žalobcu: žalobcu: L. Y., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. Š. X, I., štátny občan Slovenskej republiky, zastúpený: JUDr. Andrej Cifra, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Ul. J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec proti žalovanému: Provident Financial, s.r.o. so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava 2, IČO: 35 805 731, zastúpený: De minimis, spol. s r.o., advokátska kancelária so sídlom Lovinského 2, 811 04 Bratislava, IČO: 36 868 949 o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 92,01 eur s príslušenstvom, o určenie, že zmluvné podmienky uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX sú pre neprijateľnosť neplatné takto

rozhodol:

I. Žalobu žalobcu o určenie, že zmluvné podmienky uvedené v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom v tomto znení:

p r i p ú š ť a rozšírenie žaloby o určenie, že zmluvné podmienky uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom dňa XX.XX.XXXX v tomto znení:

celkové náklady zákazníka podľa § 2 písm.g) Zákona (ďalej „celkové náklady“) sú tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom poplatok za garantovanú službu je vyjadrený pevnou sumou 100,50 Eur v Zmluve o zabezpečení splátok úveru zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorenej medzi žalovaným a žalobcom v súvislosti so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, v čl. I bod 1.2 v znení : zákazník sa zaväzuje, že za poskytnutie služby podľa ods. 1.1 zaplatí Poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 257,50 Eur. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odmenu v 60 pravidelných splátkach a to v týždenných splátkach (okrem poslednej splátky) vo výške 4,29 Eur a poslednú splátku vo výške 4,39 Eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej v Zmluve o spotrebiteľskom úvere. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky Poskytovateľom. Splatnosť prvej splátky nastáva 7.kalendárny deň po uzavretí tejto zmluvy, sú pre svoju neprijateľnosť neplatné, z a m i e t a .

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 92,01 Eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne počnúc od 12.01.2017 zo sumy 120,01 Eur do 30.10.2017 a počnúc od 31.10.2017 zo sumy 92,01 Eur do zaplataenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku ohľadne počiatku úroku z omeškania počnúc od 06.12.2016 do 11.01.2017 žalobu žalobcu proti žalovanému z a m i e t a .

IV. Súd p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

V. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

VI. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok vo výške 16,50 Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

VII. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy sporu o žalobe žalobcu o určenie, že zmluvné podmienky uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere sú neplatné v rozsahu 100%.

VIII. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku o určenie, že zmluvné podmienky uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným sú neplatné, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na Okresnom súde Lučenec dňa 09.12.2016 žalobu, v ktorej sa domáhal od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 120,01 Eur s príslušenstvom. Uvedol, že uzatvoril so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere a s ňou súvisiacu zmluvu o doplnkovej službe, od ktorých odvodzuje svoj nárok. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere je nutné považovať za absolútne neplatný právny úkon. Dňa XX.XX.XXXX uzatvoril so spoločnosťou Provident Financial s.r.o. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“). Na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 500,-Eur. Súčasne žalobca uzatvoril so žalovaným súvisiacu Zmluvu o zabezpečení splátok úveru spočívajúcu v preberaní peňažnej hotovosti žalovaného od žalobcu na účely úhrady splátok spotrebiteľského úveru, (ďalej len ako „Zmluva o doplnkovej službe“). Na základe Zmluvy o doplnkovej službe sa žalovaný zaviazal, že žalobcovi bude za odmenu pravidelne poskytovať službu spočívajúcu v preberaní finančnej hotovosti, ktorá je určená na úhradu splátok spotrebiteľského úveru. Zmluva o doplnkovej službe má k Zmluve o spotrebiteľskom úvere akcesorickú povahu, aj keď je táto zmluva uzatvorená na osobitnej listine. Žalovanému nič nebránilo v tom, aby dojednanie o spoplatnení hotovostného inkasovania splátok bolo zahrnuté priamo v Zmluve o spotrebiteľskom úvere. Podľa žalobcu žalovaný práve takýmto spôsobom obchádzal zákon tým, že dojednal osobitnú zmluvu, hoci poplatok za hotovostné inkasovanie splátok nevyberal osobitne, ale zahrnul ho do splátky úveru. Odplata za doplnkovú službu, ktorá bola predmetom Zmluvy o doplnkovej službe bola percentuálne vo výške 53% z istiny poskytnutého úveru. Zmluva o spotrebiteľskom úvere a s ním súvisiaca Zmluva o doplnkovej službe by sa mali posudzovať ako jeden celok. Akcesorický charakter Zmluvy o doplnkovej službe k Zmluve o spotrebiteľskom úvere možno priamo dovodiť z bodu 1.1 priloženej Zmluvy o doplnkovej službe, v ktorých sa uvádza totožné dojednanie. Zmluva o doplnkovej službe nie je samostatne označená číslom, ale priamo odkazuje na číslo konkrétnej zmluvy, ku ktorej sa viaže.

2. Žalobca ďalej poukázal na tú skutočnosť, že Zmluva o doplnkovej službe bola nevyhnutnou podmienkou na uzatvorenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je nelogické, aby žalobca z vlastnej vôle pristupoval a požadoval uzatvorenie Zmluvy o doplnkovej službe, čím sa poskytnutý úver predraží, pretože musí platiť odmenu obchodnému zástupcovi za to, že bude preberať splátky úveru v jeho domácnosti. Uvedená služba nebola dojednaná individuálne na žiadosť žalobcu, ale bola podmienkou poskytnutia úveru. Žalovaný v Zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne uvádza RPMN vo výške 70,24%, pričom skutočná RPMN po započítaní odplaty zo Zmluvy o doplnkovej službe je niekoľkonásobne vyššia. V skutočnosti zaplatí za úver 228,65% odplatu zo sumy poskytnutého úveru.

3. Zmluva o spotrebiteľskom úvere na základe ktorej boli poskytnuté peňažné prostriedky neobsahuje náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a súčasne v nej sú viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky. V Zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený konkrétny dátum, predstavujúci termín konečnej splatnosti úveru. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje len údaj týkajúci sa počtu splátok. V Zmluve absentuje aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

4. Žalobca v žalobe zdôraznil, že v rámci samotného textu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je špecifikované, aký predmet plnenia je ponúkaný spotrebiteľovi za platbu poplatku za garantovanú službu. Z dôvodu neurčitosti a absencie skutočného protiplnenia pre spotrebiteľa je možné opodstatnene považovať poplatok za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže dojednaním „iluzórneho“ poplatku došlo k prehĺbeniu nerovnováhy medzi dodávateľom a spotrebiteľom v predmetnom úverovom vzťahu. Žalovaný protiplnenie za poskytnutie úveru rozložil na tri sumy a to na : zdanlivo primeraný úrok, administratívny poplatok a poplatok za výber splátok úveru. Žalovaný spotrebiteľské práva žalobcu porušil tým, že v Zmluve použil neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky, keď obchodný zástupca poskytnutie úveru podmienil uzatvorením Zmluvy o doplnkovej službe. V Zmluve o úvere neuviedol skutočné RPMN. Keďže Zmluva o spotrebiteľskom úvere je absolútne neplatný

právny úkony, žalovaný mal nárok len na sumu, ktorá bola žalobcovi reálne poskytnutá. Finančné prostriedky, ktoré prijal nad rámec skutočne poskytnutých finančných prostriedkov je potrebné považovať za bezdôvodné obohatenie, pretože finančné prostriedky žalovaný získal bez právneho titulu.

5. Žalobcovi na základe Zmluvy o úvere bola poskytnutá suma vo výške 500,-Eur. Žalovanému zaplatil 620,01 Eur, takže žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 120,01 Eur. Po podaní žaloby žalovaný dobrovoľne plnil vo výške 28,-Eur a v tejto časti zobral žalobu späť. Súčet úhrad nad rámec istiny za obdobie od 21.12.2013 do 10.05.2015 bolo vyčíslené sumou 120,01 Eur. Zo splátky zo dňa 21.12.2013 je bezdôvodné obohatenie vo výške 2,01 Eur.

6. Predžalobnou výzvou zo dňa 30.11.2016 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy do 05.12.2016. Žalovaný bezdôvodné obohatenie nevydal, takže je dôvodné, aby počnúc od 06.12.2016, kedy sa dostal do omeškania s úhradou peňažného dlhu voči žalobcovi zaplatil zákonné úroky z omeškania.

7. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení, ktoré bolo doručené súdu dňa 25.01.2017 uviedol, že neprijal od žiadneho svojho zákazníka plnenie, ktoré by nezodpovedalo ich vzájomnej písomnej dohode, a teda relevantnému právnemu titulu, čím je vylúčené, že by sa žalovaný mohol bezdôvodne obohatiť. V čase uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj Zmluvy o doplnkovej službe konal v súlade so zákonom a jeho postup bol správny. Žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že nie je na zväžení žalovaného, či odmenu zo zmluvy o doplnkovej službe zahrnie alebo nezahrnie do RPMN, pretože veličiny, ktoré vstupujú do výpočtu RPMN sú stanovené kogentnou právnou úpravou, ktorú žalovaný musí dodržiavať. Vzhľadom na jednoznačné znenie § 2 písm. g) ako aj § 19 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je nad akúkoľvek pochybnosť zrejme, že odplaty za dobrovoľné doplnkové služby, či sankcie do RPMN nevstupujú. Poskytovanie doplnkových služieb je nielen úplne bežné na finančnom trhu, ale priamo právna úprava takéto počínanie umožňuje a počíta s ním. Žalovaný odmieta účelovú snahu žalobcu spájať akcesorickú povahu záväzkov s výškou RPMN v tom, že odmenu za doplnkovú službu nezahrnul žalovaný do RPMN, čím malo dôjsť zo strany žalovaného k nesprávnemu určeniu výšky RPMN. Pravdou je, že mohol doplnkovú službu formálne včleniť do textu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere s tým, že v prípade záujmu o túto službu by zákazník priamo v Zmluve o spotrebiteľskom úvere vyznačil, že má záujem aj o ňu. Práve z dôvodu prehľadnosti a nezameniteľnosti sa žalovaný rozhodol doplnkovú službu vyčleniť do samostatnej zmluvy, uvedenej na samostatnej listine s presným a vecným označením ako zmluva tak, aby každému zákazníkovi bolo hneď zrejme, že sa jedná o dva samostatné produkty. Odmena za doplnkovú službu podľa § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch nepatrí do celkových nákladov, a teda nevstupuje do výpočtu RPMN, takže nie je dôležité, či doplnková služba je uvedená v samostatnej zmluve alebo ako voliteľná súčasť v Zmluve o spotrebiteľskom úvere ako sa mylne domnieva žalobca. Každý zákazník sa sám rozhodne, či osloví žalovaného s požiadavkou o poskytnutie úveru a rovnako sa slobodne rozhoduje, či v prípade poskytnutia úveru bude využívať doplnkové služby, ktoré nie sú podmienkou získania úveru. Výhradne žalobca mohol zvoliť spôsob akým svoj dlh voči žalovanému splní. Doplnková služba je nadštandardnou službou a je spojatná, keďže sa jedná o dobrovoľnú službu, nie je podmienkou získania úveru, nezapočítava sa do RPMN. Zmluva o doplnkovej službe obsahuje ustanovenie o predmete plnenia, ktoré je vyjadrené presnou a pevnou sumou. Predmet ako aj ceny sú v Zmluve o doplnkovej službe vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne. Je z nich zrejme, aká je odmena (nie poplatok) za doplnkovú službu ako aj to za čo sa táto odmena platí, t.j. v čom spočíva podstata služby. Za tohto stavu žalovanému nie je zrejme, prečo by takúto doplnkovú službu v slobodnom trhovom prostredí nemohol poskytovať, pričom zákazníci žalovaného mali záujem riadne ju využívať. Žalovaný takúto službu nemohol poskytovať svojim zákazníkom zadarmo. Dohodnutú odmenu je potrebné považovať za plne súladnú s dobrými mravmi, pretože zodpovedá nákladom spojeným s návštevou obchodného zástupcu svojho zákazníka ako je cestovné, strata času a pod..

8. Žalovaný ďalej uvádza, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX obsahuje náležitosti predpokladané ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) a ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva obsahuje konkrétny deň konečnej splatnosti úveru a jednoznačne sa v nej uvádza výška úveru. V súvislosti s termínom konečnej splatnosti sa v Zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádza, že termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je 7. deň 60. týždňa po dni uzavretia Zmluvy. Z uvedeného je zrejme, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje presný a nezameniteľný jeden deň, kedy dôjde ku konečnej splatnosti predmetného spotrebiteľského úveru, ak si bude žalobca plniť svoje povinnosti presne podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nesplatiť

úver predčasne alebo nebude v omeškaní. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje konkrétny jeden deň konečnej splatnosti presne tak, ako sa toho domáha žalobca.

9. Žalovaný v písomnom vyjadrení ďalej konštatuje, že podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru, na účely jeho splatenia. Zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti jasne uvádza, keď výška úveru je 500,-Eur, úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou 23,57% ročne, výška jediného poplatku t.j. administratívneho poplatku je 100,50 Eur, celková dlžná suma, ktorú má žalobca zaplatiť a ktorá je tvorená súčtom úveru a celkových nákladov je 672,49 Eur, počet splátok je 60. týždenných splátok, výška jednotlivých splátok je 11,21 Eur okrem poslednej týždennej splátky, ktorá je 11,10 Eur. Splatnosť prvej splátky je 7.deň po pripísaní celej čiastky úveru na účet určený zákazníkom a splatnosť každej ďalšej splátky nastane v 7.kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Žalovaný zastáva názor, že je absolútne dostatočné, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje vyčíslenie istiny, úroku a poplatku a zároveň určuje počet, výšku a termíny splatnosti jednotlivých splátok, ktorými sa má táto celková čiastka žalovanému splatiť.

10. Žalovaný poukazuje na tú skutočnosť, že administratívny poplatok si účtoval v Zmluve o spotrebiteľskom úvere za administráciu, t.j. správu úveru. Z povahy a vecného názvu tohto poplatku vyplýva, že slúži výhradne na správu a riadenie konkrétneho spotrebiteľského úveru, nie ako odplata za užívanie požičanej istiny, ako je tomu pri úrokoch. Administratívny poplatok je v Zmluve o spotrebiteľskom úvere vyjadrený jasne, určito a zrozumiteľne.

11. Žalovaný upozornil na opomenutie synalagmatickej reštitúcie podľa § 457 Občianskeho zákonníka zo strany žalobcu. Keďže teda žalovaný na úkor žalobcu nezískal akékoľvek bezdôvodné obohatenie je dôvodné žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

12. Žalobca sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 20.02.2017. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá je predmetom sporu bola uzavretá v rozpore so zákonom. Poukázal na ustanovenie § 3 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z., § 9 ods. 2 a § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Trval na dôvodoch uvedených v písomnej žalobe. Odmena za výber splátok v hotovosti, ktoré mal žalobca platiť na základe Zmluvy o doplnkovej službe bolo nutné zahrnúť do ročnej percentuálnej miery nákladov s poukazom na znenie § 19 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ by si žalobca skutočne mohol dobrovoľne vybrať medzi úhradami splátok „svojpomocne“ - lacnejší variant a prostredníctvom obchodného zástupcu - drahší variant, je zrejme, že by sa pre uvedenú službu s obchodným zástupcom nerozhodol a tak si ušetril náklady umelo predražujúce úver. Žalobca si doplnkovú službu slobodne a vážne nezvolil, pretože odmena za hotovostný výber splátok obchodným zástupcom žalovaného podstatne zvyšuje celkovú odplatu za úver. Pravidelné návštevy obchodných zástupcov žalovaného slúžili výlučne záujmom poskytovateľa úverov. Podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 13.03.2017 navrhol vypočítať ako svedka obchodného zástupcu žalovaného R. V..

13. Žalovaný doručil vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu dňa 05.04.2017. Žiadal žalobu aj naďalej zamietnuť, pretože nezískal na úkor žalobcu bezdôvodné obohatenie. Zmluva o doplnkovej službe bola zmluvou dobrovoľnou, ktorá nebola žiadnou podmienkou získania úveru. Odmena za ňu sa do RPMN nezapočítava, čo vyplýva z konštantnej rozhodovacej činnosti súdov, orgánov dozoru a predovšetkým rozhodujúcej právnej úpravy (§ 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný zastáva názor, že je výhradne na zákazníkovi, v danom prípade na žalobcovi, aký spôsob pre splnenie svojho dlhu využije. Žalovaný ďalej zdôrazňuje, že Zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu má všetky náležitosti predpokladané zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalobca si vo svojej replike nedôvodne zamieňa administratívny poplatok s poplatkom za garantovanú službu. Zavedením poplatku za garantovanú službu sa žalovaný zaviazal pre svojich zákazníkov zabezpečovať činnosť podľa bodu 4, ktoré zo zákona nebol a ani nie je povinný zabezpečovať. Poplatok za garantovanú službu je v adhézných zmluvách o spotrebiteľskom úvere používaných žalovaným, v ktorých je obsiahnutý povinnou náležitosťou a preto automaticky vstupuje do celkových nákladov ako aj RPMN, teda do ceny spotrebiteľského úveru. Poplatok za garantovanú službu podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere nespadá medzi zakázané poplatky uvedené v citovanom § 9 ods. 10 zákona o spotrebiteľských poplatkoch, je

v zmluve o spotrebiteľskom úvere vyjadrený jasne, zrozumiteľne, určite pričom protiplnenie za daný poplatok je v presne vymedzené v bode 4 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

14. Žalobca v písomnom vyjadrení, ktoré bolo doručené Okresnému súdu Lučenec dňa 27.04.2017 zdôraznil, že je nelogické ba až absurdné, aby žalobca sám požadoval uzatvorenie zmluvy o zabezpečení splátok úveru, resp. si túto službu sám slobodne a vážne zvolil, pretože odmena za hotovostný výber splátok obchodným zástupcom žalovaného podstatne zvyšuje celkovú odplatu za úver. Takúto službu si človek s nedostatkom peňazí dobrovoľne sám nevyberie. Žalobca predložil čestné prehlásenia fyzických osôb.

15. Podaním, ktoré bolo doručené Okresnému súdu Lučenec dňa 20.10.2017 žalobca navrhol zmenu žaloby - rozšírenie žaloby o určenie, že zmluvné podmienky uvedené v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX uzatvorenej medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom v tomto znení:

celkové náklady zákazníka podľa § 2 písm.g) Zákona (ďalej „celkové náklady“) sú tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom poplatok za garantovanú službu je vyjadrený pevnou sumou 100,50 Eur v Zmluve o zabezpečení splátok úveru zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorenej medzi žalovaným a žalobcom v súvislosti so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, v čl. I bod 1.2 v znení: zákazník sa zaväzuje, že za poskytnutie služby podľa ods. 1.1 zaplatí Poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 257,50 Eur. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odmenu v 60 pravidelných splátkach a to v týždenných splátkach (okrem poslednej splátky) vo výške 4,29 Eur a poslednú splátku vo výške 4,39 Eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej v Zmluve o spotrebiteľskom úvere. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky Poskytovateľom. Splatnosť prvej splátky nastáva 7.kaledárny deň po uzavretí tejto zmluvy, sú pre svoju neprijateľnosť neplatné. Poukázal na výpoveď obchodnej manažérky žalovaného W. X., ktorá bola vypočutá ako svedkyňa v konaní 13Csp/117/2016, kde vypovedala tak, že činnosť obchodných zástupcov žalovaného bola jednotná, jednotné boli písomné pokyny pre obchodných zástupcov žalovaného. Ak chcel klient peniaze na kartu, ihneď mu vydanú vtedy Zmluvu o službe musel podpísať. Mal však možnosť zvoliť si úver bezslužbový, v takom prípade by takúto zmluvu nemusel podpisovať a finančné prostriedky by mu do takých 10 dní boli prišli aj tak. Poukázal na výpovede svedkov v konaní vedenom na Okresnom súde v Lučenci pod sp.zn. 13Csp/30/2017, 13Csp/18/2017, 13Csp/121/2016, 21Csp/196/2016, 13Csp/96/2016, 13Csp/58/2017, 7Csp/45/2016.

16. Žalovaný podaním, ktoré bolo doručené Okresnému súdu Lučenec dňa 03.11.2017 uviedol, že všetky nároky, ktoré sú uplatňuje žalobca v tomto spore sú premlčané, takže dôvodne vzniesli námietku premlčania. Z dôvodov hospodárnosti zaplatili žalobcovi sumu 28,-Eur len z toho dôvodu, aby sa spor nepredražoval. Žalobca podal žalobu až dňa 09.12.2016, takže jedine nárok o zaplatenie sumy 28,-Eur nie je premlčaný. Aj keď subjektívna premlčacia doba plynie od doby, kedy sa oprávnený subjekt dozvedel o bezdôvodnom obohatení povinného subjektu a jeho výške, túto vedomosť je potrebné odvíjať od toho, kedy žalobca získal vedomosť o skutkových okolnostiach z ktorých možno vyvodíť bezdôvodné obohatenie. Vôbec teda nie sú relevantné jeho právne znalosti (platí zásada, že neznalosť zákona neospravedlňuje).

17. Súd určil termín pojednávania na deň 19.01.2018. Na pojednávanie sa dostavil zástupca žalobcu. Žalovaný ospravedlnil neúčast' na pojednávaní a súhlasil s tým, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Súd nariadil pojednávanie v neprítomnosti zástupcu žalovaného. Súd pripustil rozšírenie žaloby na pojednávaní dňa 19.01.2018.

18. Zástupca žalobcu uviedol, že trvajú v celom rozsahu na žalobe, rozšírenej žalobe a na dôvodoch, ktoré podrobne rozviedli v písomných podaniach. Nárok žalobcu nie je premlčaný, pretože poslednú úhradu zaplatil žalobca žalovanému dňa 10.05.2015, týmto dátumom bol ukončený proces bezdôvodného obohacovania na strane žalovaného a nasledujúci deň začala plynúť subjektívna a objektívna premlčacia doba. Pretože žaloba bola podaná na Okresný súd Lučenec dňa 09.12.2016 stalo sa tak v subjektívnej a objektívnej premlčacej dobe.

19. Na tomto pojednávaní bol vypočutý ako svedok R. V.. Vo svojej výpovedi zdôraznil, že zákazníkovi pred podpisom zmluvy všetky listiny vysvetlil. Zmluvu prekontrolovali a podpísali obidve strany. Pokiaľ zákazník mal záujem využiť doplnkovú službu, potom chodili k zákazníkovi týždenne, a táto služba bola

platená. Žalobca úver nesplácal v dohodnutých lehotách, pretože úver bol poskytnutý v roku 2010 a ešte v roku 2013 mal žalobca dlh vyšší ako 500,-Eur. Poslednú splátku zaplatil žalobca dňa 10.05.2015. Ďalšie platby neplatil. Pokiaľ boli finančné prostriedky poskytované v hotovostnom režime, boli vyplatené ihneď. Svedok uviedol, že nebolo podmienkou toho, aby klient dostal finančné prostriedky v hotovosti, aby podpísal Zmluvu o zabezpečení splátok úveru. Jeho pracovnou úlohou bolo oboznámiť klienta, že majú 2 typy úverov, ako obchodný zástupca vysvetlil pozitíva jedného a druhého typu. Bol rád, pokiaľ si klient vybral službu komfort, pretože on ako obchodný zástupca mal z toho finančné prostriedky, avšak pokiaľ si klient vybral úver bez služby komfort on to akceptoval. Žalobca mal veľa exekúcií, a preto nechcel, aby mu finančné prostriedky boli poslané na účet, pretože účty mal zablokované.

20. Súd vykonal dokazovanie výsluchom svedka R. V., prečítaním Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Zmluvy o zabezpečení splátok úveru zo dňa XX.XX.XXXX, listinných dôkazov tvoriacich súdny spis sp.zn. 9Csp/182/2016.

21. Medzi stranami nebol spor o tom, že žalobca uzavrel so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, dňa XX.XX.XXXX číslo XXXXXXXXXX (č.l. 14 spisu - Zmluva o úvere) za nasledovných podmienok: poskytnutý úver 500,- Eur. Celkové náklady zákazníka sú tvorené súčtom úroku a administratívneho poplatku. Úrok je vyjadrený v Zmluve úrokovou sadzbou 23,57 % ročne zo sumy úveru. Administratívny poplatok je vyjadrený pevnou sumou 100,50 Eur. Celkové náklady na základe údajov platných v čase uzatvorenia Zmluvy predstavujú ročnú percentuálnu mieru nákladov - RPMN vo výške 70,24%. Celková čiastka, ktorú je žalobca povinný zaplatiť žalovanému na základe Zmluvy je tvorená súčtom úveru a celkových nákladov, pričom v čase uzatvorenia Zmluvy a pri predpoklade riadneho a včasného plnenia dlhu predstavuje sumu 472,49 Eur. Priemerná hodnota RPMN vzťahujúca sa na úver poskytnutý na základe Zmluvy predstavuje 44,57%. V písomnej zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedené, že zákazník zaplatí žalovanému dlžnú sumu v 60. týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú je 11,21 Eur a výška poslednej splátky dlžnej sumy je 11,10 Eur. Úver sa za podmienok podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytuje na dobu 60 týždňov a termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 60.týždňa po dni uzavretia zmluvy. Žalobca podpisom Zmluvy potvrdil prevzatie celej čiastky úveru v hotovosti. Splatnosť každej splátky nastáva siedmy kalendárny deň po uzavretí zmluvy a splatnosť každej ďalšej splátky je dohodnutý siedmy kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je 7.deň 60.týždňa po dni uzavretia zmluvy. V ten istý deň bola podpísaná Zmluva o zabezpečení splátok úveru, pričom v bode I. bod 1.1 je uvedené, že poskytovateľ sa zaväzuje žalobcovi za odmenu podľa odseku 1.2 počas splatnosti Zmluvy o úvere pravidelne poskytovať službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXX. Žalobca sa zaväzuje, že za poskytnutie služby zaplatí žalovanému celkovú odmenu vo výške 257,50 Eur. Zákazník sa zaväzuje splácať odmenu v 60 - pravidelných splátkach a to v 59. týždenných splátkach vo výške 4,29 Eur a poslednú splátku vo výške 4,39 Eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky žalovaným.

22. Na Okresnom súde v Lučenci sú vedené spory medzi fyzickými osobami - spotrebiteľmi a žalovaným zo Zmlúv o spotrebiteľských úveroch, ktoré boli uzavreté podľa zákona č. 129/2010 Z.z.

23. Zo zápisnice Okresného súdu Lučenec sp. zn. 21Csp/196/2016 vyplýva, že súd vyslúchol v spore žalobkyňu R. B., ktorá uviedla, že mala viacero pôžičiek od spoločnosti Provident, k podpisovaniu zmluvy o úvere došlo u nej doma, pričom zmluvu vypisovala obchodná zástupkyňa, naposledy pani R. I.. Papiere vyplňala vždy obchodná zástupkyňa, ktorá jej ukázala kde a čo má podpísať. Stretnutie keď sa podpisovala zmluva trvalo asi 15 minút a peniaze vždy dostala doma v hotovosti. Obchodná zástupkyňa nezisťovala či má účet v banke, ktorý v skutočnosti aj mala a má ho aj doteraz. Peňažné prostriedky vracala vždy v hotovosti obchodnej zástupkyňi doma. Nikdy jej nebolo povedané, že môže platiť aj inou formou, napr. poštou, len v hotovosti.

24. Svedok R.Á. M. v tom istom spore tvrdil, že bral pôžičku od Providentu, pričom zmluvy o úvere uzatváral a podpisoval doma so zástupcom R. V. za spoločnosť Provident. Celkovo mal štyri zmluvy, teda zobral štyri úvery. Keď podpisoval zmluvu, vie, že podpisoval niekoľko listín a ukazoval mu obchodný zástupca kde sa má podpísať. Spísanie zmluvy trvalo tak 10-15 minút a obchodný zástupca sa ho nepýtal či má účet v banke, hoci tento účet má. Úver splácal každý týždeň v hotovosti doma do rúk obchodného

zástupcu. O tom, že by mohol platiť inou formou poučený nebol. Svedok uviedol, že keby mal vedomosť a možnosť platiť cez účet v banke, resp. poštou a úver by bol lacnejší ako oproti tomu, že úver je drahší keď z pohodlia jeho domu inkasovanie uskutočňuje poskytovateľ pôžičky, svedok uviedol, že by si vybral lacnejšiu formu.

25. Svedkyňa U.Á. X. v tom istom spore tvrdila, že rovnako ako manžel I. X. aj ona mala úvery od spoločnosti Provident, a to viackrát. Zmluvu podpisovali doma, tu bola aj vypisovaná a vypisoval ju obchodný zástupca. Zmluvy boli uzatvárané s viacerými obchodnými zástupcami, a to R. I., pani Z. a pani O.. Obchodná zástupkyňa ukazovala kde a čo sa má podpísať, pričom peniaze dostala hneď od obchodnej zástupkyne na ruku pri podpise zmluvy. Svedkyňa uviedla, že má účet v banke, ale obchodná zástupkyňa sa ju na túto skutočnosť nepýtala. K platbám dochádzalo každý týždeň, peniaze sa vyplácali osobe, ktorá vypisovala zmluvu. Svedkyňa potvrdila, že je v spore so spoločnosťou Provident Financial.

26. Svedok L.E. V. v tom istom spore tvrdil, že podpísal zmluvu o pôžičke s Providentom viackrát. Zmluvy sa uzatvárali u neho doma, podpisovala ju zástupkyňa, vypisovalo sa viacero listín, tak sedem alebo osem papierov, pričom zástupkyňa ukázala kde sa má podpísať. Peniaze mu boli prinesené domov, účet v banke nemá, ani sa ho na to či má účet nikto nepýtal. Následne pôžičku splácal doma. Svedok uviedol, že zástupkyňa mu povedala, že platenie funguje tým spôsobom, že sa platí obchodnému zástupcovi do rúk, o inej možnosti platenia nebol upovedomený a nevedel, že keď k nemu príde obchodná zástupkyňa, že bude úver drahší, pretože o tom informovaný nebol, rovnako ako aj o tom, že si môže peniaze vybrať cez poštu, resp. banku a v tomto prípade by bol úver lacnejší. Svedok potvrdil, že je v spore so spoločnosťou Provident, ktorú žaluje.

27. Svedkyňa K. Č. v tom istom spore tvrdila, že bola klientkou Providentu, pričom brala od nich úver, zmluvu vypisovala obchodná zástupkyňa, ktorá jej ukazovala kde má podpísať, všetko si to nečítala, pretože listín bolo viacero. Obchodná zástupkyňa pani U. poodkrývala tie časti, kde bolo treba podpísať a tak to aj svedkyňa podpisovala. Peniaze jej boli donesené domov, účet v banke nemá, obchodná zástupkyňa sa ju na túto skutočnosť pýtala. Úver splácala každý týždeň priamo doma do rúk obchodnej zástupkyne. O možnosti iného splácania úveru nebola poučená, uviedla, že obchodná zástupkyňa pani U. jej povedala, že bude chodiť pre peniaze k nej domov. V prípade, že by si mala zvoliť inú formu splácania a úver by bol lacnejší, tak by si zvolila lacnejšiu formu splácania.

28. Svedkyňa R. V. v tom istom spore tvrdila, že mala pôžičku od Providentu, pričom zmluvu podpisovala doma a zástupkyňa si chodila k nej pre peniaze. Podpisovala niekoľko listín, nepamätá si aké označenia tieto listiny mali, mohlo ich byť tak tri či štyri. Obchodná zástupkyňa jej ukázala kde má podpísať zmluvu a uzatvorenie zmluvy trvalo asi pol hodinu. Peniaze dostala do ruky, pričom účet v banke mala šesť rokov. Obchodná zástupkyňa sa jej však nepýtala či účet má. Pôžičku splácala každý týždeň doma, obchodný zástupca ku nej chodil, inú možnosť splácania nemala a nevedela, že mala aj takú možnosť, aby mohla platiť v banke alebo na pošte. Svedkyňa uviedla, že je v spore so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. ktorú žaluje.

29. Svedok Š.Z. B. v tom istom spore tvrdil, že mal pôžičku od spoločnosti Provident, pričom zmluva bola uzatvorená u neho doma obchodnou zástupkyňou, ktorá vypísala všetky papiere čo sa týka zmluvy a on to len podpísal. Bola to hromada papierov, niektoré ostali u neho a niektoré musela zástupkyňa vziať preč. Peniaze mu prišli na kartu, ktorú mu pani dala do ruky a s kartou vybral peniaze z bankomatu. Svedok uviedol, že bez okuliarov dobre nevidí, ale zástupkyňa mu vysvetlila čo a kde má podpísať a tak to podpísal. Potom si doma papiere prečítal. Zo zmluvy niečo porozumel, niečo nie. Pôžičku splácal doma raz do mesiaca, pre peniaze chodila obchodná zástupkyňa. Svedok uviedol, že spoločnosť Provident žaluje.

30. Svedok I. M. v tom istom spore tvrdil, že v minulosti úver od Providentu zobral, zmluvu podpísal doma so zástupcom obchodnej spoločnosti, ktorého meno nevedel uviesť. Podpisovalo sa viacero listín, obchodná zástupkyňa mu ukazovala kde má podpísať, tak to podpísal. Z Providentom mal uzatvorené dve zmluvy, obidve boli uzatvorené u neho doma rovnakým spôsobom. Raz bola podpisovaná zmluva so ženou, druhýkrát s mužom, preto nevedel ktorá konkrétna zmluva bola s kým podpisovaná. Uzatvorenie zmluvy trvalo asi 40 minút, peniaze dostal tak, že mu bola daná karta, s ktorou vybral peniaze z bankomatu, úver splácal týždenne obchodnému zástupcovi doma. O inej možnosti splácania nevedel, pričom účet v banke má, ale nevie či zástupca zisťoval či má účet v banke alebo nie, myslel si, že

nie. Nebol poučený o tom, že keď bude chodiť obchodný zástupca pre peniaze k nemu domov je cena rozdielna ako keby platil bezhotovostne. So spoločnosťou Provident je v spore, nakoľko ju žaluje a chce, aby mu bolo vrátené to čo zaplatil navyše. Svedok dodal, že všetko platil a platí cez internet banking.

31. Svedkyňa R. B. v tom istom spore tvrdila, že je klientkou Providentu od ktorého mala úver, pričom zmluva bola uzatvorená u nej doma v obci Studené prostredníctvom obchodnej zástupkyne U. X.. Zmluvu podpisovala tak, že obchodná zástupkyňa jej ukázala čo má podpísať a trvalo to asi hodinu. Pôžičku dostala v hotovosti a platila tak, že každý týždeň prišla obchodná zástupkyňa, ktorej to platila do rúk doma. Obchodná zástupkyňa povedala pri uzatváraní zmluvy, že sa takto bude platiť. Účet v banke nemá, ale ani obchodná zástupkyňa si to nezisťovala. Obchodná zástupkyňa ju nepoučila, že je aj iná možnosť splácania ako to, že príde domov, nebola jej poskytnutá možnosť platiť poštou alebo bankou a nevedela, že je iná cena úveru keď bude chodiť domov obchodná zástupkyňa ako keby to platila inou formou. Uviedla, že obchodnú spoločnosť žaluje prostredníctvom advokátskej kancelária L.. N. K. I..

32. Svedkyňa R. M. v tom istom spore tvrdila, že má pôžičky od spoločnosti Provident. Zmluvy uzatvorila a spisovala doma, pri prvom uzatvorení zmluvy podpísala asi dve listiny, presne si nepamätala, pretože mala dva úvery a pri druhej zmluve, asi tiež dve listiny. Kde má podpísať, to jej ukázala obchodná zástupkyňa W. I.. Uzatvorenie zmluvy netrvalo dlho, asi len 5 minút, pričom zástupkyňa ju poučila koľko dostane, koľko má platiť a peniaze dostala v hotovosti. Podľa oboch zmlúv platila niekedy týždenne, potom to bolo raz mesačne do rúk obchodnej zástupkyne, ktorá chodila inkasovať. Neskôr to bola zástupkyňa M. Č. a na konci nejaká pani Riasová. O spôsobe platby sa dozvedela pri uzatvorení prvej zmluvy a potom vždy keď prišla obchodná zástupkyňa, ktorá povedala kedy príde najbližšie. Či má účet v banke zástupkyňa nezisťovala, ani ju nepoučila, že má inú možnosť splácania splátok ako tým, že bude chodiť k nej domov. Svedkyňa ani nevedela, že bola iná možnosť, že je iná cena keď chodí inkasovať obchodná zástupkyňa ako keby sa platilo formou pošty a pod.

33. Svedok P. V. v tom istom spore tvrdil, že mal úver od spoločnosti Provident, pričom zmluva bola uzatváraná u neho doma. Zmluvu ako aj ďalšie listiny vyplňala pani R. I., obchodná zástupkyňa. Podpisoval niekoľko listín, nevie už koľko a zmlúv mal s Providentom uzatvorených viacero. Pri uzavretí prvej zmluvy mu nebolo povedané, že môže platiť aj inou formou, napr. poštou, len to, že musí platiť do rúk obchodnej zástupkyne. Obchodná zástupkyňa mu ukázala kde má čo podpísať, peniaze v prvom prípade dostal pri podpísaní zmluvy, následne platil do rúk obchodnej zástupkyne, ktorá mu pri uzavretí zmluvy povedala, že bude chodiť pre splátky pôžičky. Obchodná zástupkyňa myslí si, že nezisťovala či má účet v banke, ktorý inak má asi už 20 rokov. Nevedel, že úver môže splácať bezhotovostne pri prvej zmluve, pri druhej to už vedel, vtedy mu obchodná zástupkyňa povedala, že tá možnosť tu je. Pri druhom úvere už zrefinancoval prvú pôžičku, tzn. splácal vlastne tým druhým úverom úver prvý. Takto však zobral od Providentu deväť alebo desať úverov, nie všetky však boli použité na refinancovanie predchádzajúceho úveru. Teraz pri poslednej zmluve už splácal na účet banky, predtým splácal vždy do rúk obchodnej zástupkyne, lebo len pri poslednej zmluve, ktorú uzatváral mu obchodný zástupca povedal o možnosti splácať úver iným spôsobom ako do rúk obchodného zástupcu, napr. cez bankový účet. Poslednú zmluvu uzatvoril pred necelými dvoma rokmi. Predtým nevedel, že je iná cena úveru keď sa platí obchodnej zástupkyne alebo cez banku, ale pri tejto poslednej zmluve to už vedel, že keď bude obchodný zástupca chodiť k nemu tak bude platiť za túto službu a bol o tom poučený, preto si vybral tú možnosť, že nebude platiť obchodnému zástupcovi. Svedok uviedol, že v súčasnosti Provident žaluje vo veci jednej zmluvy, nakoľko predchádzajúce zmluvy už nemá.

34. Svedok Š.Z. Z. tvrdil, že pôžičku od spoločnosti Provident bral v troch prípadoch, zmluva sa uzatvárala u neho doma a túto pripravovala a vyplňala pani s ktorou zmluvu uzatváral, išlo o pani M. Č.. Pri uzavretí zmluvy podpisoval asi 7-8 listín, presne už nevie. S každou listinou nebol oboznámený, listiny si prezrel aj prečítal, pritom mal však pocit, že obchodná zástupkyňa ho neoboznámila tak ako by mala s obsahom týchto listín. Ukázala mu kde má podpísať a uzatvorenie zmluvy prebiehalo asi 20 minút. Peniaze dostal cez bankový účet, pretože mu prišla poštou kartička, s ktorou si mohol vybrať peniaze z bankomatu, pričom bankový účet mal zriadený. Obchodná zástupkyňa sa ho aj pýtala či má zriadený účet v banke, ale úver splácal v hotovosti doma, kedy chodila k nemu obchodná zástupkyňa pani Č. pre peniaze a o inom spôsobe splácania, ako do rúk obchodnej zástupkyne nevedel. Nevedel ani o tom, že sú rozdielne ceny v prípade, že chodí si pre peniaze obchodná zástupkyňa, ako keby platil povedzme internetbankingom. Preto vždy platil hotovostne do rúk obchodnej zástupkyne, ani o inej možnosti platenia sa nerozprávali. Nevie ani aký je rozdiel v cene medzi úverom keď chodil obchodný

zástupca pre splátky úveru ako keby nechodil, o rozdiel v platbách nevedel a ani nevie aký je v tom rozdiel, keby si však mohol vybrať, vybral by si úver lacnejší. So spoločnosťou Provident je v spore, žaluje ju, pričom v konaní sa zastupuje sám.

35. Svedkyňa R. Z. v spore sp.zn. 13Csp/30/2017 na pojednávaní dňa 08.06.2017 tvrdila, že pôsobila v období rokov 2012-2014 ako obchodná zástupkyňa žalovaného. Nevedela sa vyjadriť k počtu uzatvorených zmlúv, bolo ich veľké množstvo, rádovo však gro týchto zmlúv boli refinancovania existujúcich úverov resp. tzv. súběžky, t.j. dve-tri zmluvy súčasne popri sebe dojednané. Žalovaný poskytoval bezhotovostné pôžičky, neskôr pôžičky na kartu. Rozdiel medzi zmluvami bol taký, že pri zmluvách v hotovosti a neskôr na kartu peniaze dostali klienti ihneď. Buď ich vyplatili pri podpise zmluvy obchodné zástupkyne, neskôr sa prešlo na bezhotovostný systém a kartou, čo znamenalo, že pri podpise zmluvy klientovi odovzdali kartu, po odsúhlasení zmluvy fakticky okamžite call centrum túto kartu „nabilo“ a do polhodiny mohol klient úver čerpať. V týchto prípadoch bol výber finančných prostriedkov hotovostný. Pri bezhotovostnej pôžičke obchodné zástupkyne nemali žiadnu povinnosť, pretože klient čerpal bezhotovostne pôžičku, platil ju do banky sám. Nemuseli obchodné zástupkyne vyberať splátky úveru. „Keď bol nový klient, tak mal na výber pri podpise zmluvy či chce bezhotovostnú pôžičku alebo hotovostnú pôžičku, keď však už bolo refinancovanie, tu už výber nebol, listiny už prišli pripravené s tým, že výber sa realizoval osobne, v hotovosti sa inkasovalo. Keď sa klient pred podpisom zmluvy ako nový klient rozhodol, že chce peniaze v hotovosti alebo na kartu, tak už výber nemal akým spôsobom bude pôžičku uhrádzať. Už bola možná len platba splátok hotovostná, čo sme realizovali my ako obchodní zástupcovia.“ Na to, či klient mal právo si po podpise zmluvy, ak chcel pôžičku hotovostne zmeniť spôsob platenia splátok z hotovostného na bezhotovostný, na toto si už svedkyňa nespomenula. Vedela, že bola lehota možno 10-15 dní na odstúpenie od zmluvy, vtedy musel klient bezúročne celú poskytnutú pôžičku vrátiť. Na otázku sudcu, či by bola klientovi poskytnutá pôžička ak by chcel, aby bola poskytnutá v hotovosti resp. na kartu, niet teda bezhotovostne a nebol by chcel podpísať zmluvu o doplnkovej službe spojenú s hotovostným platením splátok, svedkyňa uviedla: „nebola by pôžička poskytnutá.“ Na otázku zástupkyne žalovaného, aby sa svedkyňa vyjadrila k tomu, z čoho vyplývala povinnosť klientov podpisovať súčasne s úverovou zmluvou aj zmluvy o doplnkových službách svedkyňa uviedla: „Takto nám to bolo prezentované, fakticky listiny sme dostali ku každej zmluve spojené a takto sme boli inštruovaní na ich podpis.“

36. V spore sp. zn. 13Csp/18/2017 dňa 05.06.2017 žalobkyňa Ž. P. tvrdila, že uzatvorila celkom štyri zmluvy o pôžičke. Všetky pôžičky boli poskytnuté v hotovosti, splácala týždenne doma obchodným zástupcom, ktorí chodili peniaze vyberať. Pri podpise zmluvy uzatvárala viacero papierov a kde mala podpísať, v ktorej časti, tak to jej povedala obchodná zástupkyňa a podpisovala tým spôsobom, že jej obchodnou zástupkyňou bolo ukazované kde má podpísať a okraj papierov bol nadvihovaný. Zástupkyňa nehovorila o ničom takom či môže splácať v hotovosti alebo inou formou, ani sa ju výslovne nepýtala či má účet v banke, hoci účet nemala, ale manžel ho mal. Žalobkyňa uviedla, že sa cíti byť podvedená, pretože Provident žiadal, aby bolo splácané viac.

37. Na tom istom pojednávaní žalobca E. D. tvrdil, že zmluva, ktorá je predmetom sporu bola poslednou zo štyroch zmlúv, ktoré uzatvoril s Providentom, prvé tri zmluvy uhradil. Každá zo zmlúv bola uzatváraná za Provident s inou osobou, spôsob bol však stále rovnaký, zmluvy sa uzatvárali doma. Zmluva, ktorá je predmetom konania bol vypisovaná obchodným zástupcom pánom M., ktorého žalobca kontaktoval, že súrne potrebuje peniaze, zavolať ho, pričom zástupca prišiel, zmluvu spisoval doma a aj ju vypisoval pred ním. Nevie či podpisoval aj nejaké iné papiere či tam boli, asi nie, podpisoval len tú zmluvu. Peniaze potreboval súrne na rekonštrukciu domu, ktorý prerába, k vyplateniu peňazí došlo na pošte. U troch predchádzajúcich mu peniaze boli vyplatené doma. Dostal aj nejakú poukážku, s tou šiel na poštu a tam mu to vyplatili. Kým mu peniaze boli poskytnuté, tak to trvalo nejakých 5-6 dní, pretože bol medzitým víkend. Peniaze splátok úveru platil každý týždeň, chodili ich inkasovať k nemu domov, bolo to tak dojednané a neboli žiadne jednanie o tom, že by mohol dlh splácať aj iným spôsobom, napr. na pošte alebo na účet. Splátky splácal doma v hotovosti, bolo to tak povedané, že je treba platiť v hotovosti, nebola tu ponúkaná žiadna iná možnosť.

38. Svedkyňa L. V. vypočutá do zápisnice o pojednávaní Okresného súdu Lučenec, sp.zn. 13Csp/121/2016 vypovedala tak, že pracovala pre žalovaného v roku 2011 až 2016. Počas tohto obdobia uzatvárala zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Zisťovala osobné pomery toho ktorého klienta, či má alebo nemá účet v banke. Keď pomery klienta preverila zavolať vedúceho, s ktorým prekonzultovala

možnosť poskytnutia úveru. Chodili finančné prostriedky vyberať od klientov, za túto službu bola platená. Bola možnosť splácať úver prostredníctvom banky, avšak zákazníci takýto spôsob platenia nepreferovali, pretože v tomto prípade boli peniaze poskytnuté až o 14 dní, pričom zákazníci mali záujem o výplatu finančných prostriedkov ihneď. Na tomto pojednávaní bola vypočutá svedkyňa R. I., ktorá pôsobila ako obchodná zástupkyňa žalovaného približne po dobu 5 rokov. Ukončila činnosť vo februári 2017. Z hľadiska odmeňovania bol rozdiel, či bola zmluva o spotrebiteľskom úvere dojednaná ako zmluva so službou, alebo bez služby. V prípade, ak bola dojednaná úverová zmluva so službou, tak z odmeny za službu mali províziu 5,28% z výberu.

39. Obchodná zástupkyňa žalovaného R. I. bola vypočutá ako svedkyňa v spore Okresného súdu Lučenec, sp.zn. 13Csp/121/2016 dňa 08.06.2017 ako aj vo veci vedenej pod sp.zn. 21Csp/196/2016 dňa 31.05.2017 vypovedala tak, že ak chcela mať žalobkyňa finančné prostriedky ihneď, tak Zmluvu musela podpísať. To bola služba za to, že peniaze dostala ihneď a následne sa realizovali výbery splátok. Pokiaľ klienti chceli peniaze v hotovosti ihneď, museli podpísať Zmluvu KOMFORT.

40. Obdobne vypovedali obchodní zástupcovia žalovaného v spore vedenom na Okresnom súde v Lučenci, pod sp. zn. 13Csp/96/2016 , 13Csp/58/2017, 7Csp/45/2016.

41. Z predložených listinných dôkazov žalobkyňou, a to čestných prehlásení (č.l. 80 až 103 spisu) je zrejmé, že sa jedná o čestné prehlásenia blanketné, rovnakého obsahu, v zmysle ktorých označené subjekty menom, priezviskom, dátumom narodenia a bydliskom vyhlasujú, že v určitý konkrétny deň uzatvorili so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 49, prostredníctvom jej obchodného zástupcu, taktiež označeného menom, zmluvu o spotrebiteľskom úvere, číslo vypísané v každom prípade vo vzťahu k tej ktorej zmluve. Osoby vyhlasujú, že potom ako si obchodný zástupca overil, že spĺňajú podmienky na poskytnutie úveru, pripravil a predložil im k podpisu zmluvu pozostávajúcu z viacerých formulárových listín. Pamätajú si, že k tomu, aby úver dostali, museli podpísať viacero papierov, obchodný zástupca im nič nehovoril o tom, že by bola aj iná možnosť ako čerpať daný spotrebiteľský úver ani im neponúkol lacnejšiu možnosť čerpania. Bola iba jedna možnosť, a to podpísať všetky papiere a tak dostať pôžičku. Splátky úveru potom chodil osobne pravidelne vyberať obchodný zástupca. Uvedené čestne prehlasujú podpísané osoby označené podpisom a vo Filákovke s uvedením konkrétneho dňa s tým, že tieto zodpovedajú skutočnosti a takto si ju pamätajú. Čestné prehlásenia sú podpísané v slovenskom aj maďarskom jazyku osobami R. V., R. M.O., I. X., U. V., R. B., E. X., L. V., R. L., C. L., R. B., U. X., P. V., Š. Z., W. P., Y. V., I. M., . K. X. H. D.V. V. R. F. X. X. F. F.. K.. XXCsp/XXX/XXXX O. D.: R. M., I. X., U. X., L. V., R. V., Š. B., I. M., R. B., R. M., P. V., Š. Z., Y. V..

42. Čestné prehlásenie K. Č. (č.l. 87) sa obsahovo aj formou líši od vyššie uvedených čestných prehlásení. Menovaná uvádzala, že dňa XX.XX.XXXX uzatvorila s obchodnou spoločnosťou Provident Financial, s.r.o., prostredníctvom jej obchodného zástupcu Z. U. zmluvu o úvere č. XXXXXXXXX a to tým spôsobom, že na základe reklamnej ponuky požiadala o úver a obchodná zástupkyňa prišla k nej domov, kde podpisovali zmluvu. Obchodná zástupkyňa nevysvetľovala čo sú jednotlivé listiny, ktoré treba podpísať, iba ukazovala „tu a tu sa to má podpísať“. Dokumenty boli položené na seba, obchodná zástupkyňa len odkrývala. Obchodná zástupkyňa jej nedala na výber či budú splátky týždenné alebo mesačné, ale rovno určila, že podľa výšky úveru, v konkrétnej výške bude splátka a bude splatná týždenne. Inú možnosť splácania, ako splácať len doma, zástupkyňa nedala, pričom nemala možnosť neuzatvoriť zmluvu o zabezpečení splátok úveru, listina ani jej obsah jej neboli vysvetľované. Peniaze jej boli poskytované dávnejšie v hotovosti, neskôr na účet. V ten istý deň, keď bola podpísaná zmluva u nej doma si obchodná zástupkyňa vypýtal aj prvú splátku úveru.

43. Žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 20.10.2017 rozšíril žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia aj o určenie neprijateľných zmluvných podmienok. V písomnom rozšírení žaloby uviedol, že poukazuje na ustanovenie § 298 CSP, z ktorého vyplýva, že súd aj bez návrhu vykonáva z úradnej povinnosti súdnu kontrolu neprijateľných zmluvných podmienok. Samotné ustanovenie § 137 CSP uvádza demonštratívny, ale nie uzavretý okruh žalobných nárokov, čo zjavne vyplýva z dikcie ustanovenia „žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o...“. Spotrebiteľ, rovnako ako v danej veci aj on, má z dôvodu a v záujme naplnenia čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS vždy a priamo zo zákona naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky a na poskytnutí právnej ochrany pred jej ďalším používaním. Právo domáhať sa inter partes individuálneho určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky nemožno spotrebiteľovi odňať: poukázal na čl. 6 Smernice

Rady 93/13/EHS, poukázal na § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007: „Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách“ a podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007; proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom, s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva, bez akýchkoľvek pochybností, aj ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, a teda už samotný zákon č. 250/2007 Z. z. poskytuje dostatočnú legitimitu na podanie určovacej žaloby na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ale aj na iné určovacie žaloby, s cieľom ochrany spotrebiteľa.

44. Uviedol, že sa môže domáhať určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky aj priamo podľa § 137 CSP. Samotné ustanovenie § 137 CSP uvádza demonštratívny, ale nie uzavretý okruh žalobných nárokov, čo zjavne vyplýva z dikcie ustanovenia „žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o...“. Aj pre prípad, že strana, ktorou je spotrebiteľ podá návrh na súd na vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a nebude popritom uplatňovať ani žiaden iný nárok, potom súd v zmysle § 298 ods. 1 CSP, o neprijateľnosti zmluvnej podmienky rozhodnúť musí, čo vyplýva zo znenia § 298 ods. 1 CSP; a contrario, teda bez návrhu súd rozhodnúť môže, ak je návrh podaný, súd rozhodnúť musí.

45. Zmluvné ustanovenia spoločnosti Provident Financial, s.r.o. obsiahnuté v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX a obsiahnuté v súvisiacej Zmluve o zabezpečení splátok úveru č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX obsahujú viaceré neprijateľné zmluvné podmienky.

46. Žalovaný v postavení obchodníka zámerne zahmlieval vo svojich zmluvných formulároch skutočnú odplatu, ktorú bol povinný žalobca v postavení zákazníka za poskytnuté úvery zaplatiť. Odplata, ktorú žalovaný požadoval od žalobcu je rozdelená do troch častí: úrok, poplatok za garantovanú službu, poplatok za hotovostný výber splátok.

47. Tzv. služba, ktorá mala byť žalovaným poskytovaná za poplatok za garantovanú službu je špecifikovaná v bode 4. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podstatou takejto tzv. služby bolo fakticky len to čo malo slúžiť záujmom žalovaného. Výška administratívneho poplatku je v každom prípade zjavne neprimeraná. Podmienkou získania úveru žalobcom bolo podpísanie všetkých listín vrátane aj zmlúv o zabezpečení splátok úveru. Tzv. odmena za hotovostné inkasovanie splátok bola pre žalovaného nástrojom jednak na odmeňovanie svojich obchodných zástupcov a súčasne na zvýšenie efektivity výberov splátok prostredníctvom osobných návštev spravidla raz týždenne. Žalobca ako zákazník mal platiť za niečo, čo mu prináleží zo zákona. Kľúčové u oboch týchto zmluvných dojednaní je to, že obchádzajú zákon nakoľko je zjavne neprijateľné, aby žalovaný cielene uvádzal žalobcu (ako aj ďalších svojich zákazníkov) do omylu v otázke skutočnej odplaty t.j. celkových nákladov za poskytnutie úveru.

48. V každom prípade je potrebné za daných okolností aplikovať ustanovenie § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len ako zákon č. 129/2010 Z. z.), nakoľko žalovaný nesprávne uviedol v zmluvných dokumentoch výšku úroku (odplaty), resp. je úplne zjavné, že údaj RPMN nezodpovedá skutočnosti, § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. RPMN má a musí zahŕňať všetky povinné náklady, ktoré sú podmienkou získania úveru. Porušenie resp. obchádzanie tohto jednoznačného znenia zákona má za následok, že úver je považovaný za bezúročný a bez poplatkov. V uvedenej súvislosti sú všetky vyjadrenia žalovaného o synalagme absolútne mimo reality posudzovaného zmluvného vzťahu.

49. Podstatnou okolnosťou pre posúdenie neprijateľnosti špecifikovaných zmluvných dojednaní je podľa jeho názoru skutočnosť, že zmluvné dojednania o tzv. garantovanom poplatku a tzv. hotovostnom inkasovaní splátok boli žalovaným využívané ako nástroj na zahmlievanie skutočnej odplaty a obchádzanie zákona. V konečnom dôsledku práve existencia týchto neprijateľných dojednaní má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť oboch úverov resp. existencia týchto neprijateľných dojednaní môže viesť ku konštatovaniu úžernej odplaty a absolútnej neplatnosti zmlúv. Avšak pokiaľ by označené zmluvné podmienky neboli neprijateľné, nebolo by možné ani uvažovať o neplatnosti zmlúv. Inak povedané bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmlúv resp. ich absolútna neplatnosť je možná iba za predpokladu konštatovania neprijateľných zmluvných dojednaní.

50. Medzi neprijateľné zmluvné podmienky patrí podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX, konkrétne: Celkové náklady zákazníka podľa § 2 písm. g) zákona (ďalej len celkové náklady) sú tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom poplatok za garantovanú službu je vyjadrený

pevnou sumou 100,50 Eur. Medzi neprijateľné zmluvné podmienky patrí podmienka uvedená v Zmluve o zabezpečení splátok úveru č. XXXXXXXXXX v čl. I. bod 1.2, konkrétne: Zákazník sa zaväzuje, že za poskytnutie služby podľa odseku 1 zaplatí poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 257,50 Eur. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odmenu v 60 pravidelných splátkach a to v 59. týždenných splátkach (okrem poslednej splátky) vo výške 4,29 Eur a poslednú splátku vo výške 4,39 Eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky poskytovateľom. Splatnosť prvej splátky nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí tejto zmluvy.

51. Žalovaný žiadal zmenu žaloby zamietnuť. Uvedený návrh žalobkyne je v priamom rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania ako aj účinnej právnej ochrany práv. žalovaný považuje podanie žalobkyne za zmenu žaloby, ktorá je neprípustná a je porušením sudcovskej koncentrácie konania podľa § 291 ods. 3 Civilného sporového poriadku. V prípade, ak by zmena žaloby bola pripustená súdom, žalobkyňa neosvedčila svoj naliehavý právny záujem na takejto zmene žaloby.

52. Podľa § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

53. Podľa ustanovenia § 290 Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

54. Podľa ustanovenia § 2 písm. g) zákona č.129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy sú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

55. Podľa ustanovenia § 9 ods. 1, 2 písm. f), j), k), zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (v čase uzavretia Zmluvy o úvere 2 písm. l) citovaného zákona).

51. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z., účinný ku dňu uzavretia Zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,
b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

52. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), splatíť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

53. Podľa ustanovenia § 19 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkolvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu,1) na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov1) na platobné transakcie1) a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie1) sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkolvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

54. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia oboch zmlúv, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

55. Podľa ustanovenia § 52a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

56. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

57. Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

58. Podľa ustanovenia § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

59. Podľa ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

60. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

61. Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

62. Podľa ustanovenia § 131 C.s.p. žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva. Predmet civilného sporu zásadne neurčuje súd, ale žalobca ako tzv. dominus litis. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (ustanovenie § 216 C.s.p.).

V súlade s citovaným zákonným ustanovením žalobca žiadal vydať od žalovaného bezdôvodné obohatenie.

63. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

64. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

65. Vyššie citované zákonné ustanovenia súd aplikoval v tomto spore.

66. Medzi stranami nebolo sporné, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá spotrebiteľská zmluva podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Dňa XX.XX.XXXX uzatvoril žalobca so spoločnosťou Provident Financial s.r.o. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 500,-Eur. Súčasne žalobca uzatvoril so žalovaným Zmluvu o zabezpečení splátok úveru spočívajúcu v preberaní peňažnej hotovosti žalovaného od žalobcu na účely úhrady splátok spotrebiteľského úveru, ktorý bol poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX.

67. Bezdôvodné obohatenie v zmysle vyššie citovanej právnej úpravy je konštruované ako záväzkový vzťah (veľmi podobný zodpovednostnému vzťahu) medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho sa niekto obohatil. Bezdôvodné obohatenie je v zmysle citovanej úpravy konštruované ako predmet plnenia, ktorý sa má vydať. Jeho zákonná úprava je taká, aby ak vzniklo, sa vydalo tomu, na úkor koho bolo získané. Teda platí všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Takto vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil, a ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil, a ktorý má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj keď to zákon výslovne neustanovuje.

68. Plnenie bez právneho dôvodu - ťažiskom tejto skutkovej podstaty je poskytnutie plnenia jedným subjektom druhému subjektu, bez počiatočnej existencie akéhokoľvek právneho dôvodu tohto plnenia. V praxi môže ísť o prípady, poskytnutia plnenia osobe, o ktorej sa dlžník domnieva, že je veriteľom, plnenia tzv. nedlhu (teda plnenie domnelého dlhu, ktorý však vôbec neexistoval a pod.). Podstatným pojmovým znakom tohto prípadu bezdôvodného obohatenia je však vždy to, aby osoba poskytujúca plnenie nedisponovala subjektívnou vedomosťou o tom, že plní bez právneho dôvodu.

69. Zákon jednoznačne hovorí, že predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať a túto povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie má ten, kto ho získal na úkor iného. Subjektom, ktorý má právo žiadať vydať bezdôvodné obohatenie je ten, na úkor koho sa niekto bezdôvodne obohatil.

70. Súd dokazovaním skúmal, či Zmluva o úvere mala zákonné náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f), k), j) zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva bola uzavretá v písomnej forme, čiže v súlade so zákonom. Je pravda, že slovenské súdy v rámci svojej judikatúry rozhodovali, že veriteľ bol povinný určiť v zmluvách o úvere presný rozpis súm a to, koľko sa z jednotlivých splátok započítava na istinu a koľko na úroky a ostatné náklady (ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) vyššie citovaného zákona). Súdy citované znenie zákona prísnejšie interpretovali v porovnaní so znením Smernice č.48/2008/ES, ktorá hovorí len o povinnosti uvádzať výšku, počet a frekvenciu splátok.

71. V tejto súvislosti súd poukazuje a stotožňuje sa so správnou argumentáciou žalovaného, že rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (tretia komora) C-42/15 z 09. novembra 2016 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová sa vzťahuje aj na žalobcom namietanú absenciu (bod 72 v ktorom Súdny dvor Európskej únie na prejudiciálnu otázku, či je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala každú splátku spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum alebo či v tejto súvislosti postačuje všeobecný odkaz

v zmluve umožňujúci identifikovať dátum týchto splátok, a či zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami musí spresňovať vo forme amortizačnej tabuľky, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, odpovedal, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, a že čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, dokonca tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. I keď právo Európskej únie de iure neustanovuje všeobecnú záväznosť rozhodnutí súdov únie, všeobecná záväznosť rozhodnutí súdov únie je daná zásadou zodpovednosti členského štátu za škodu, ktorú spôsobil porušením práva únie, napr. aj tým, že vydá súdne rozhodnutie, ktoré bude v zjavnom rozpore s judikatúrou súdneho dvora (Köbler - C-224/01, 30.09.2003) a (právny názor Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Co/790/2015 zo dňa 25.01.2017).

72. Vyššie citovaný odkaz na rozsudok vo veci C-42/15 sa vzťahuje aj na žalobcom namietanú absenciu náležitosti Zmluvy písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V Zmluve o úvere bol žalobcovi úver poskytnutý na dobu 60 týždňov. Termín poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy bol v siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia Zmluvy. Súdny dvor vo svojom výroku záväzným spôsobom okrem iného objasnil aj článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES nasledovne: „2.Článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby Zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ Súdny dvor EÚ príslušné ustanovenie smernice 2008/48/ES jasne vyložil tak, že obsahom danej náležitosti nie je nevyhnutne uvedenie konkrétneho dátumu splatnosti úveru (deň, mesiac, rok). Dôležitým pre tento spor je ale spôsob, akým Súdny dvor EÚ k takémuto záveru dospel. V bode 48 rozsudku C-42/15 poukázal na cieľ daného ustanovenia, ktorý uvádzala generálna advokátka E.Sharpston, a to zaručiť, aby spotrebiteľ poznal deň, v ktorý je splatná každá splátka úveru. Podľa Súdného dvora EÚ na naplnenie tohto cieľa postačí akákoľvek formulácia, ktorá umožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy, veriteľovi sa však neukladá v zmluve uviesť presný dátum (deň, mesiac, rok). V danom spore bolo postačujúce, že v Zmluve o úvere bol konkrétne definovaný počet splátok 60, definovaná výška každej splátky, určená splatnosť každej splátky, pričom je potrebné zohľadniť, že úroky ani istina nemali žiaden osobitný dátum splatnosti, ktorý by vyžadoval, aby bolo potrebné popri splatnosti jednotlivých splátok definovať samostatne splatnosť jednotlivých zložiek celkových nákladov žalovaného spojených s poskytnutým úverom.

73. Súd sa postavil na to stanovisko, že v Zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť, za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov, okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v Zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Za doplnkovú službu - inkasovanie splátok , ktorá bola medzi stranami sporu dojednaná osobitnou zmluvou vrátane odmeny za takúto službu bol žalobca povinný platiť odmenu osobitne, avšak inkludovanú v jednotlivých splátkach úveru. Zmluva o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok bola podmienkou poskytnutia úveru za podmienok uvedených v úverovej zmluve. Potvrdzujú to výpovede svedkov v iných konaniach vedených na Okresnom súde Lučenec. Z výpovede svedka R. V., obchodného zástupcu v čase uzatvárania Zmluvy o úvere so žalobcom vyplynulo, že poučil svojho klienta o náležitostiach Zmluvy o úvere a Zmluvy o doplnkovej službe, pokiaľ však klient mal záujem, aby finančné prostriedky boli vyplatené v hotovosti a v čo najkratšom čase musel podpísať Dohodu o zabezpečení splátok úveru. Žalobca potreboval finančné prostriedky, a aby ich získal musel

podpísať Dohodu o doplnkovej službách k Zmluve o úvere. Navyiac obchodný zástupca žalovaného bol odmeňovaný v závislosti od výšky sumy výberu splátok od jednotlivých klientov. Obchodný zástupca mal teda aj vlastný ekonomický záujem na uzatvorení zmluvy o garantovanom výbere splátok. V súlade s ustanovením § 52a Občianskeho zákonníka, sa jedná o prípad, keď z povahy zmlúv ako aj stranám známeho účelu týchto zmlúv pri ich uzatváraní zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé. Potom náklady spojené s doplnkovou službou mali byť započítané do ročnej priemernej miery nákladov, nakoľko sa jedná o dodatočné náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Žalovaný v písomnom vyjadrení uviedol, že platbu odmeny v zmysle Zmluvy o zabezpečení splátok úveru do RPMN nezahrnul, takže táto otázka nebola medzi žalobcom a žalovaným spornou. Finančná situácia žalobcu nebola dobrá, svedok potvrdil, že proti žalobcovi boli vedené exekučné konania, takže v takejto ťaživej finančnej situácii súd uveril žalobcovi, že nemal možnosť zvoliť si iný spôsob platenia len ten, ktorý mu ponúkol žalovaný, pričom výška odmeny za doplnkovú službu 257,50 Eur bola percentuálne vyššia ako 50% z poskytnutého úveru (500,-Eur). Zmluva o zabezpečení splátok úveru bola podmienkou uzavretia Zmluvy o úvere. Pretože Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov v správnej výške v neprospech žalobcu, považoval súd Zmluvu o úvere za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z..

74. Administratívny poplatok uvedený v Zmluve o spotrebiteľskom úvere nepodlieha v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 OZ ako aj podľa Čl.4 ods. 2 Smernice 93/13/EHS samotnému súdnemu prieskumu prijateľnosti ceny tohto poplatku. Žalovaný v Zmluve o úvere tento administratívny poplatok špecifikoval a určil ho určito, jasne a zrozumiteľne.

75. Predmetom sporu bolo vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého zo Zmluvy o úvere. Keďže súd sa postavil na to stanovisko, že úver z dôvodov, ktoré rozvádza vyššie je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie. Žalobcovi bola podľa Zmluvy č. XXXXXXXXXX P.oskytnutá suma 500,-Eur. Žalobca zaplatil žalovanému sumu vo výške 620,01 Eur, čo vyplýva z listinného dôkazu Karty splátok, takže žalovaný by bol povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 120,01 Eur. Po podaní žaloby žalovaný zaplatil žalobcovi 28,-Eur, takže bezdôvodné obohatenie činí 92,01 Eur.

76. Vzhľadom na skutočnosť, že súd sa postavil na to stanovisko, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu, nakoľko v Zmluvách o úvere absentuje povinná náležitosť a to správne vypočítaná RPMN čoho dôsledkom je, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový, keďže súčasťou úverovej zmluvy sú poplatky nezahrnuté do RPMN uvedené v súvisiacej Zmluve o garantovanej službe, súd rozhodol tak ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku.

77. Žalovaný je v omeškaní s povinnosťou vydať bezdôvodné obohatenie, ale len od 11.01.2017, kedy prevzal žalobu, ktorú súd považoval za kvalifikovanú výzvu na mimosúdne plnenie. Predžalobnú výzvu zástupcu žalobcu zaslanú e-mailom nepovažoval za takú, ktorá mohla vyvolať účinky dobrovoľného plnenia zo strany žalovaného. Súd priznal úroky z omeškania počnúc od 12.01.2017 do zaplatenia a vo zvyšku ohľadne počiatku úroku z omeškania žalobu zamietol.

78. Keďže zo strany žalovaného bola vznesená námietka premlčania práva uplatneného žalobou, súd skúmal, či právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčané alebo nie.

79. V zmysle uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka premlčanie je inštitút hmotného práva a jeho podstata spočíva v kvalifikovanom uplynutí času, v ktorom zo strany veriteľa nedošlo k vykonaniu jeho subjektívneho práva. V dôsledku tohto márneho uplynutia času dlžníkovi vzniká právo vzniesť na súde námietku premlčania a tým odmietnuť plnenie veriteľovi. Pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia je subjektívna lehota 2 roky a objektívna lehota 3 roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, tak 10 rokov. Začiatok plynutia premlčacej doby pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia sa viaže na vedomosť o tom, kedy sa žalobca dozvie o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto zaň zodpovedá. Obidve podmienky musia byť splnené kumulatívne. Základným účinkom premlčania je, že v prípade, ak sa dlžník premlčania dovoľá, premlčané právo veriteľovi nemožno v súdnom konaní priznať. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa tak premlčí uplynutím subjektívnej premlčacej doby, najneskôr však uplynutím objektívnej premlčacej doby. Z uvedeného vyplýva, že dĺžka objektívnej premlčacej doby nemôže byť nikdy prekročená, a to ani v prípade, ak by subjektívna doba mala ešte plynúť, prípadne ak plynúť nezačala. V konaní mal súd

preukázané, že žalobca zaplatil z titulu uzatvorenej Zmluvy o úvere zo dňa XX.XX.XXXX č. XXXXXXXXXX poslednú splátku žalovanému dňa 10.05.2015. Z titulu Zmluvy o úvere zo dňa XX.XX.XXXX č. XXXXXXXXXX tak subjektívna premlčacia doba začala plynúť dňa 10.05.2015 a uplynula 10.05.2017. Žalobca podal žalobu na súd dňa 09.12.2016. Z uvedeného je zrejmé, že k podaniu žaloby došlo pred uplynutím dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Z týchto dôvodov sa súd postavil na to stanovisko, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčané v subjektívnej ale ani objektívnej premlčacej dobe.

80. Žalobcom bola v priebehu sporu doručená aj zmena žaloby - rozšírenie žaloby o určenie neplatnosti zmluvných podmienok. Okresný súd Lučenec uznesením číslo konania 9Csp/182/2016-257 zo dňa 19.01.2018 pripustil zmenu žaloby, resp. rozšírenie žaloby o určenie neprijateľných podmienok. Neprijateľná podmienka predstavuje ustanovenia zmluvy, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd je toho názoru, že, aby mohol skúmať neprijateľnosť nejakej zmluvnej podmienky, ktorá sa nachádza v zmluve, táto zmluva by mala existovať a zaväzovať jej účastníkov, t. j. strany sporu. V prejednávanom spore má súd za preukázané, že Zmluva medzi stranami sporu uzatvorená dňa 23.12.2010 ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zanikla splnením, a to zaplatením poslednej splátky žalobcom. Žaloba bola na súd podaná dňa 09.12.2016. Z uvedeného je zrejmé, keďže Zmluva zanikla splnením, že nespôsobuje práva a povinnosti medzi stranami sporu, nijako ich nezaväzuje. Posúdením neprijateľnosti zmluvných podmienok v Zmluve, ktorá nezaväzuje strany sporu sa nemôže predísť protiprávnemu stavu, a porušeniu práv spotrebiteľa. Súd je toho názoru, že nie je prípustné určovať práva do minulosti, ak tieto už zanikli. Platí, že rozsudkom sa má určiť existencia, resp. neexistencia práva ku dňu jeho vyhlásenia (§ 217 CSP).

81. Súd túto časť žaloby o určenie neprijateľných zmluvných podmienok posúdil ako návrh v zmysle § 137 písm. c/ CSP. Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o c) určení, či tu právo je alebo nie, ak na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu. Súd s poukazom na článok 6 Smernice Rady 93/13/EHS má za to, že síce ide o konanie, kde je potrebné preukazovať naliehavý právny záujem, avšak s poukazom na uvedenú smernicu spotrebiteľ má vždy naliehavý právny záujem na určení neprijateľných podmienok. Účinná ochrana spotrebiteľa v danom prípade však nemôže byť dosiahnutá s poukazom na zdôvodnenie žaloby v odseku 65, keďže zmluvný vzťah medzi stranami sporu zanikol a rozsudok v danom prípade by bol záväzný len pre strany konania. Právne subjektívna záväznosť rozsudku v individuálnom spotrebiteľskom spore bola dôvodom pre zavedenie osobitnej regulácie konania o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach (§ 301 až § 306 CSP). Rozsudok vydaný v konaní o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach je záväzný pre každého. V danom prípade, keďže nešlo o konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach by bol rozsudok záväzný len pre strany sporu. Súd však opätovne poukazuje na tú skutočnosť, že v danom prípade Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda zmluvné vzťahy medzi stranami sporu zanikli splnením, preto podľa názoru súdu už v týchto zmluvných vzťahoch nemožno chrániť žalobkyňu ako spotrebiteľku, keďže v čase vyhlásenia rozsudku zmluvné vzťahy medzi stranami sporu už neexistovali.

82. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

83. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Súd zohľadnil, že žalobca zbral žalobu späť o sumu 28,- Eur z toho dôvodu, že žalovaný plnil po podaní žaloby.

84. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu aj keď súd v časti počiatku príslušenstva žalobu zamietol. Pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu aj neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva a ak príslušenstvo žalobca nevyčíslil vo svojej žalobe (uznesenie NS SR sp.zn. 6Obo/243/2007 z 27.11.2008).

85. Žalobca bol neúspešný v časti sporu o určenie neprijateľných zmluvných podmienok plnom rozsahu, preto mu súd náhradu trov konania podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení nepriznal.

86. Žalobca - poplatník bol v spore oslobodený od súdneho poplatku (ustanovenie § 4 ods. 2 písm. u) zák. č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov) a úspešný. Poplatková povinnosť prešla podľa ustanovenia § 2 ods. 2 citovaného zákona na neúspešného žalovaného, ktorý je povinný zaplatiť súdny poplatok v sume 16,50 Eur podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku na Okresný súd Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od

rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.